

[Statsministeren.]

medlem hr. H. C. Toft jo nok har ret i, at alle afsætningsproblemer ikke er løst med denne aftale, skulle den dog kunne give en basis for bedre og mere stabile forhold, end man tidligere har haft det. Jeg er helt enig med det ærede medlem hr. Niels Eriksen i, at noget af det, der i hvert fald er meget betydningsfuldt i denne aftale, er, at de britiske producenter deltager i aftalen på lige fod med producenterne i leverandørlandene udefra.

Det ærede medlem hr. Bækgaard stillede et spørgsmål vedrørende denne 3 måneders frist — jeg tror, det er i punkt 3, den omtales. Det er rigtigt som det ærede medlem sagde, at det ikke kan ændres for nærværende, men jeg skal orientere udenrigsministeren, når han kommer tilbage, om, at dette spørgsmål er rejst med den særlige begrundelse, det ærede medlem gav; det er så muligt, at udenrigsministeren kan knytte nogle kommentarer dertil ved anden behandling af dette forslag til beslutning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om stats-tilskud til et landsdelsorkester for Sjælland.

(Lovforslaget (nr. 110) findes i tillæg A. sp. 1325, fremsættelsen i tidenden sp. 3465).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Andreas Hansen: Det foreliggende lovforslag om statstilskud til et landsdelsorkester for Sjælland er en naturlig følge af gennemførelsen af lov om statstilskud til orkestre uden for hovedstadsområdet, der vedtoges i samlingen 1960-61.

Allerede dengang blev der til undervisningsministeren, under hvem loven sorterede, og udvalget rettet en henvendelse om at omdanne Tivolis koncertsals orkester til et landsdelsorkester. Til trods for al mulig velvilje hos minister og udvalg måtte man

erkende, at det under de daværende forhold ikke kunne lade sig gøre. Betingelsen måtte være, at det økonomiske grundlag var i orden. Hertil savnedes forhandlinger med A/S Tivoli og de interesserede kommuner. Ifølge den højtærede kulturministers skriftlige fremsættelse og bemærkningerne til lovforslaget er forhandlingerne mellem de interesserede parter sluttet med tilfredsstillende resultat. Vi må derfor nu i et udvalg se på tingene og så håbe, at forslaget efter endt behandling i det høje ting bliver loven om det 5. landsdelsorkester.

Loven af 1961 skabte den nødvendige stabilitet for orkestrene i Odense, Århus og Ålborg, og samtidig banedes vejen for det 4. landsdelsorkester, det sønderjyske symfoniorkester. Takket være ministerens indsats og de sønderjyske amters og byers positive indstilling til hele orkestresagen er der skabt et værdifuldt instrument i grænse-landets kulturelle liv. Jeg vil derfor gerne benytte denne lejlighed til at sige den højtærede minister og dermed hele regeringen, ja, hele folketinget, en varmtfølt tak for denne kulturelle landvinding i grænselandet.

Hvis det foreliggende lovforslag ophøjes til lov, vil det i henhold til bemærkningerne også være af stor værdi for det kgl. musik-konservatoriums uddannelse af dirigenter, og ikke mindst dette er jo af betydning for den kommende musikuddannelse.

Idet jeg henviser til lovforslagets udførlige bemærkninger og bilag, skal jeg på mit partis vegne anbefale det til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Holger Hansen: Det er med glæde, jeg på venstres vegne kan anbefale det foreliggende lovforslag til behandling i det høje ting. Det drejer sig jo her om en lovgivning, der følger sig til den lov om statstilskud til orkestre uden for hovedstadsområdet, som nu har virket i nogle år og virket tilfredsstillende.

De principper, hvorefter statsstøtten til denne del af musiklivet i Danmark gives, kan vi i min gruppe anbefale. Herved forenes kræfterne fra stat og kommune med en fornuftig ledelses dygtighed til at administrere på forsvarlig vis. Det er altså i orden. I dette tilfælde drejer sagen sig altså om et orkester i fuld virksomhed, Tivolis koncertsals orkester, et orkester, der gennem